

Slyšte hlas panny Marie,
matky bolestné té chvíle:
Podte ke mně dokud' je čas,
dokud' trvá zde život váš:
Podte, dítky, ke mně,
do Uherskéj země.

Co to slyším za divný hlas,
že Maria volá na nás?
Velká nebe, země Pani:
Podte ke mně vy křesťani!
Půjdem k Tobě rádi,
o nebeská pani!

Ačkoli cesta daleká,
nech se jí žádný neleká;
može ke mně lehko přijít,
kdo jen milovník můj chce být:
Podte dítky ke mně
do Uherskéj země.

Kdo to jakživ pomyslel z nás,
aby k sobě volala nás,
Čachčinská matka bolestná,
tá královna Archandělská.
Půjdem k Tobě rádi
o nebeská pani.

Chci milostná všechněm byti,
uši své k ním naklóniti,
bych slyšela jejich žalost,
vyprosila věčnú radost
nekdy s Kristem Pánem,
až na věky Amen.

1990.

Z Velké.

Cesta, kteráž u - ka - zu - je vi - dě - ní bě -
ve - de k Mari - i Ho - stýn - ské, již - to an - dě -
lost - né nám pútníčkům u - ká - za - li,
lo - vé když sme pu - to - vat za - ča - li;
pod' - te pút - ni - čko - vé.

1991.

Z Velké.

Ach mé mi - lé po - tě - še - ní, o ma - tič - ko
Pri - šel nám čas zar - mú - ce - ní, že já di - tě